

- **Výraznější oslabení koruny se neobejde bez prudšího zhoršení pozitivního sentimentu na finančních trzích**
- **Důvěra v domácí ekonomiku v únoru poklesla kvůli průmyslu, naopak spotřebitelé korigovali pesimismus**

K vývoji koruny vůči euru v tomto týdnu je obtížné napsat něco nového. Obchodování po větší část týdne probíhalo v širším okolí hladiny 23,70 CZK/EUR a jen v závěru týdne (pátek dopoledne) se koruna podívala blíže hladině 23,60 CZK/EUR. Zajímavé je, že historicky poměrně spolehlivě fungující korelace - posilující americký dolar rovná se oslabující koruna i vůči euru, v únoru příliš nezafungovala. A to jak za únor jako celek, tak ani v průběhu tohoto týdne, když posílení dolaru pod hladinu 1,06 USD/EUR nechalo korunu v klidu. Tento týden byl navíc velmi chudý na domácí makroekonomické statistiky. Přelom února a března bude z pohledu makrostatistik zajímavější (lednová inflace v průmyslu, únorový PMI ve výrobě či zpřesněný odhad HDP za 4. čtvrtletí).

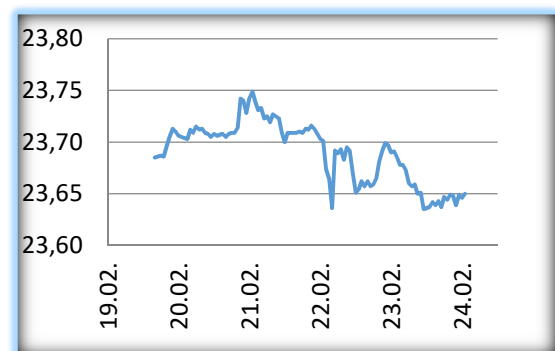
Pokud má dojít ke korekci a k výraznějšímu oslabení koruny, tak se to podle mě neobejde bez toho, aniž by došlo k prudšímu zhoršení pozitivní nálady na finančních trzích. A to se zatím neděje, ačkoliv centrální banky v eurozóně i v USA avizují, že nás čeká období vysokých úrokových sazeb po delší dobu. Ostatně toto avizuje i domácí Česká národní banka (ČNB). Tempo růstu celkové inflace se zlomilo a kombinace vysoké statistické základny z loňského roku a poklesu cen zemního plynu nepochybně povedou v průběhu letošního roku k tomu, že inflace bude zpomalovat. To platí pro ČR, stejně jako pro eurozónu. Stále větší pozornost se tak nyní přesouvá k tzv. jádrové složce inflace, jejíž zpomalování nemusí být zdaleka tak rychlé a může trvat delší dobu, než se vrátí k inflačnímu cíli. V tuto chvíli a platí to opět pro ČR i eurozónu navíc centrální bankéři přesně nevědí, jak moc rostou mzdy (statistiky jsou zveřejňovány se zpožděním). A právě vztah vyšší růst mezd rovná se více perzistentní jádrová inflace je pro evropské centrální bankéře momentálně velkým strašákem.

Důvěra v domácí ekonomiku v únoru poklesla o 0,3 bodu m/m na hodnotu 92,5. Zatímco důvěra mezi podnikateli o 1,3 bodu poklesla, tak důvěra mezi

spotřebiteli po lednu opět silně vzrostla o 4,8 bodu. **Detailnější pohled do struktury podnikatelské důvěry ukazuje, že prudce poklesla důvěra v průmyslu a to o 4,4 bodu (aktuálně je nejnižší od června 2020). V průmyslu je závažnější především pokles poptávky a zhoršení výhledu na výrobní činnost v příštích třech měsících.** Otázkou samozřejmě je, jak moc se do průzkumu promítlo omezení výroby v automobilu. Soustavně se zhoršující hodnocení zahraniční poptávky navíc příliš nekorresponduje se zlepšováním indexů PMI v eurozóně. Od průmyslu v letošním 1. čtvrtletí, tak žádné výraznější oživení očekávat nelze. Důvěra v dalších odvětvích (stavebnictví, vybrané služby) se v únoru zlepšila, případně jen mírně poklesla (obchod).

Spotřebitelská důvěra v únoru naopak opět prudce vzrostla a spotřebitelé tak dále korigují přílišný pesimismus z druhé poloviny loňského roku. Podle ČSÚ většina sledovaných ukazatelů zaznamenala meziměsíční zlepšení (hospodářská i finanční situace domácností pro nejbližší rok i menší obavy z inflace). Nicméně spotřebitelský sentiment jako celek pořád zůstává hluboko pod svým dlouhodobým průměrem.

Vývoj EUR/CZK v tomto týdnu

13:00 SEČ, 24. 2. 2023